

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-50
Voor den buiten. 1-75
Voor 't vreemde. 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiem den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 10 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtyr toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.
Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, de gene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-45 5-00
Nin., Geerardsb., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 4-55* 6-55
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atracht, Amiens, Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-45 2-20 5-40** Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55* 11-45 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladh., Duss., Cref., Ruhrort. 8-55*

AUDAENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-20 9-00** 10-20 2-50** 5-50
Van Antwerpen naer Gent. 6-50 8-50** 10-50 2-50** 6-00

GENT, ZATERDAG 29 DECEMBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Oostenryk gaet eene volledige hervorming, ondergaen. De staets minister in zyn manifest, aen de Oostenryksche staten zegt dat de vaste wil des keizers, aen het rype begrip van het volk, de ontwikkeling en de stevigheid der instellingen toevertrouwd, die de verzekering der vryheid in zich dragen. De privilegien gaen vernietigd worden, ieder lid der natie, zonder onderscheid, zal de toegang tot alle waardigheden open vinden: In het administratief gebied, lyk in het leger. De waerborg der persoonelyke vryheid. De vryheid van geweten « in zake van religie » en zoo wel voor de verstandelyke als stoffelyke belangen, eene onafhankelykheid, in overeenkomst met bezadigde en algemeene wetten.

De uitoeffening, vry en onbedwongen, van alle geloofbelydenis, op den voet van gelykheid van een ieder, onderwijs, kunst en wetenschap, ondersteunt door het Gouvernement in het gene het kan uit een zetten voor de welvaart, en den voortgang der natie.

Eene groote maet van vryheid voor de drukpers. Het regt van associatie, handel en nyverheid, mynen, landbouw, enz. zullen met de tusschenkomst van het Gouvernement, voor wat het onderwijs betreft, de bron van allen wezentlyken voortgang, door het vermigvuldigen, der gemeenschapswegen en met de poogingen der bezonderen aen te moedigen, een nieuw leven in gaen en eene grootere uitbreiding verkrygen. De wetten gaen inschelyks de hand der hervormer gevoelen en aen de weldadige vooruitgang onder een menschelyk opzicht verzacht worden. Eindelyk Oostenryk, zoo lang verslaefd aen het versleten stelsel van het heilig regt, gaet heden zonder een enkel droopel bloed zyner kinderen te storten, eene dier staets hervormingen te weeg brengen welke indien zy regtzinnigen welgemeent is, een der grootste tyvakken gaet inhuldigen die het wereldboek der volken tot hier toe in zyne bladzyden heeft aengeteekend.

Ja tot hier toe gene vryheid zonder bloed gekocht, dit is voorbeeldeloos! en hy die gister nog den tiraen zyner staten was; die voor eenige provintien welke hy door een vaderlyk en vryzinnig bestuur, had kunnen bewaren, zoo veel onnoozele slagtoffers den grond heeft doen byten, ten einde de drukking van een onzedelyk juk in Itaeljen te volherden, is thans door den voortgang medegesleept, welke hy wilde dwarsboomen, en heden genootzaekt op eens, eenen staet van zaken te beproeven, waer aen andere volken sints vyftig jaren bezig zyn met opbouwen.

Het werk van den staetsminister Schmerling, wanneer het geene berekening van sluwe staetkenden in zich draegt, zou wel eenen magtigen tegenslag voor de plannen van Louis Bonaparte konnen wezen, en ter zelfder tyd van de logens in den mond van Persigny, eene waarheid konnen maken. Wie weet? wellicht kan Louis er iets van in den neus gekregen hebben, en den oostenrykschen staetsman hebben willen vooruitsteken, met schoone woorden altyd zeker, maer feiten? dat is nog intezien.

De raed der Werkregters.

De bond der werkmans-vereenigingen heeft van wege het provinciael bestuur van oostvlaenderen, antwoord ontvangen aengaende, de protestatie der werklieden tegen de zware ongeregelheden, waarvan de kiezing voor de werkregterswerklieden, van 20 en 21 November, is valbaer geweest.

De bestendige deputatie des provincialen raeds na rype overwegingen en ingezien de processen-verbal van burgermeester en schepenen enz. der stad Gent, heeft beslist dat de kiezingen van 20 en 21 voorzeid, is behouden en de protestatie des bonds verworpen.

De bestendige deputatie, weerlegt al de punten, in voormelde protestatie aengehaeld, en trekt het gevolg er van af, dat er geene zware ongeregelheden bestaan, om het vernietigen der kiezingen met zich te slepen.

Al de tegenstrydigheden zyn ongegrond bevonden: Jambard en Peleis, zyn niet, als bazen, by de kiezers voor de werkregters werklieden opgenomen, maer hebben geroepen geweest om met de meesters te stemmen en aldus een biljet ontvangen; — Schuerman, die minderjarig is staet op de lyst niet — De negentien personen — wy hadden er maer negentien opgenomen, dit cyfer voldoende geloovende voor onze reklamen te staven — de negentien personen, aengeduid als niet kunnende lezen en schryven, is inschelyks niet echt: 1° Dat Edouard Thierry, Bernard Lippens, Karel Pepyn en Schuerman, op de kiezerslyst niet gebragt zyn. 2° Dat er 3 niet gestemd hebben. 3° Dat er 5 het hyeenroepingsbriefken eigenhandig geteekend hebben. 4° Dat zeven anderen wel zouden geteekend hebben, maer dat zy niet te huis waren en 5° dat eenen enkelen « Jan Moerman » niet lezen of schryven kan. — Dat Snissaart zelfs, zeer vlug schryft, en leest en zeer gemakkellyk.

Dat de dry kiezers van Bellem, van wie men geweigerd heeft de stemmen op te nemen, « daerop is geen antwoord gegeven. »

Dat Gillet en Bogaert aen het bureel hebben deel gemaekt als stemopnemers zonder kiezer te zyn, slechts eenen misslagis. Dat al wie op de lyst stond een uitnoodigings briefje heeft ontvangen, en zoo voorts.

Dat er wel hier en daer iet of wat echt is bevonden, doch dat de kiezing er niet heeft moeten omlyden. En zoowel en eindelyk dat, het is gegaen gelyk het gaen moest, ende men heeft gezien dat het goed was.

Dit en anderen zyn de tegenwerpingen, welke de bestendige deputatie op de reklamen des werkersbond hebben opgegeven. Het zou ons te ver uitleiden, om er onze aanmerkingen op neder te schryven. Wy zullen ons enkel bepalen met de volgende vragen, en wy verzoeken aen wie de zaak aengaet, er zelve op te antwoorden, ten onzen bureele.

1. Hebben de heeren Jambard en Pelys, een biljet ontvangen om te gaen stemmen in het bureel der kiezing voor de meesters werkregters?

2. Is Schuerman, Pieter Joseph, niet minderjarig! — /Hy moet 25 jaren zyn /— heeft hy een hyeenroepings briefken ontvangen? Heeft hy gestemd?

3. Zyn de genaemde als volgt, in bezit van een hyeenroepingsbriefken? Edouard Thierry, Bernard Lippens, Karel Pepyn?

4. Kunnen de volgende personen lezen en schryven;

Storm, Henri, meesterknecht, woonende op het Nieuwland, Gent.

Schuerman, Josef, Achterley, n° 7, te Gent, werkmans.

De Schryver, Domien, Korte Wyngaerdstraet, Gent, werkmans.

Bontink, Benoit, aen St. Jacobskerk, te Gent, werkmans.

Thierry, Edouard, buiten de Brugschepoort, Noordkaei, mechanicien, Gent.

Wyckaert, Petrus, op de Muije, werkmans.

Coppejans, Petrus, Ballestraet, Gent, werkmans.

Servaes, David, Doornstraet, n° 37, werkmans.

Snissaart, Lucas, Yperstraet, n° 46, meester-gast by M. C. de Bast.

Patheet, Josef, Akkergeraet, meester-gast in de Leije.

Moerman, Jean, Korte Penitentiestraet, werkmans.

De Rycke, Karel, Onderstraet, n° 25, werkmans.

Geirenaert, Petrus, Krommen Essche, n° 14, werkmans.

Coppens, Bernard, by St. Jacobs, n° 14, werkmans.

Van Hove, Petrus, Barrestraet, n° 6, werkmans.

Bernard Lippens, St. Jeansdries, n° 31, werkmans.

Dama, Abeelstraet, werkmans.

Pepyn, Kalytje, werkmans.

Schuerman, Jean, Dobbeldhuize, werkmans.

5. Hebben al de genen die als kiezers zyn opgenomen een hyeenroepings biljet ontvangen?

De aanmerkingen voor later.

Zedeles.

Er is een spreekwoord dat zegt: « Men moet by den duivel niet te biechten gaen. »

Wanneer er kans is van, of niet by den duivel te biechten te gaen, is dit Iproverbeken eene zeer nuttige zedeles; maer hoe verandert de kwestie als die kans ons ontbreekt? Hier op aerde volgens de liberalen, zyn er geene duivels, als nonnen, priesters, duivels en duivelinnen; volgens de katholyken, zyn het de liberalen, vrymetselaers en zoo voorts, er is dus kans; maer als men in de hel is gelyk de werklieden, waer moeten zy zich henen wenden? By wie moeten zy te biechten gaen? Waer dat zy gaen of niet, het zyn al duivelen die te biecht zitten; zy kunnen uit het koordene niet! Hier op aerde kunnen zy wel verdeeld zyn, twisten, krakeelen, vechten voor het leudjen, elkander zwart maken, maer in de hel zyn zy allen duivelen te samen; in de hel zyn al de duivelen zwart, dat is 't geval, en de werkmans heeft er zich wel te dracien en te keeren om den regten kant te vinden, te vergeefs, tot voor den troon van Lucifer, den opperbaes, mag hy vragen dat men hem ten minsten toelaten van, van het spreekwoord te mogen gebruik maken, er is niets aen te doen. In de hel ziet gy wel lezers, men moet duivel zyn met de duivels of aen de duivelen biechten!

De Verbetering van het Werkvolk.

Het grootste bewys dat ten voordeele pleit van het beginsel der werkmans-vereenigingen, is de verzedelyking in het volk: dat kan de kwaedwilligheid van eenige geldzuchtige Meesters niet verloocheuen. Het stadsbestuur alleen kan er met kennis van zaken over spreken en der waerheid getuige van ons gezegde. Rust en orde, in het openbaer wezen, vermindering der dronkenschap; ongelooftlyk meer zorg van huiselyken onderhoud, de smaak in afkeer veranderd van

godelooze en onbetamelijke liederen; het uitscheiden en vechten, schier uitgeroeit; verfijning van gevoel; inspraak van zede en de zucht na onderwijs, kentschetsen over het algemeen de verbetering in de massa.

Tegen de daadzaken, is er niets in te brengen; zy zyn magtig tegen alle opwerpingen welke men hier aengaende zou willen beproeven.

Men heeft enkel in te zien het gedrag der menigte by iedere groote vergadering. In de twee laatste meetings gehouden in het Spiegelhof, welk voor elk dezer in het byzonder, over de 4,000 personen teldde, is die zedelyke verbetering door de beambten der stadspolitie, moeten gekonstateerd worden, en heeft dies aengaende allen twyfel vernietigd. De gestrenge regeltucht, de nauwgezetheit en bezadigheid in geschreeuw en in handgeklap.

— Zeggen wy als buiten rede. De werkers voor al zouden in die gewoonte van handgeklap en geschreeuw veel meer gierig moeten handelen. Dit soort van manifestatie voor de spreker, is zeer wel geplaetst in de kamers alwaer den eenen den anderen toejuicht, niet voor het geen wat er gezeid wordt, want in dit geval ware het onbetamelijk, mits men de logen niet mag toejuichen. De logen is het heerschend element in de kamers, in dien zin, dat het gene gezeid wordt by den slinken kant logentaal is voor den regten, en zoo heen en weder voor de twee partijen. Wy zeggen dus dat zy zich onderling beklakken en toejuichen niet voor het geen zy zeggen of meenen te zeggen, maer uit vriendschappelyke betrekkingen met elkanderen — al handen op een buiksken — ook wel uit eene specie van wellevendheid; maer meest van al nog, ingevolge de belangrykheid van den invloed en het aanzien van den spreker: somtyds een *distributeur* van allerhande postjens, profytjens, mépeuzelingskens aen 't schot-telken, enz. — Wy hernemen. —

Is het voorzeide niet een voldoende bewys dat de ziel het het overhand krygt en de brutale stof in den werker zich een weinig begint te façonneren.

Al die groote vergaderingen hebben plaets gehad, wy hebben de openbare zeden en de rust er by geleden? Dat men de registers van het centrael bureel der politie nagaet en zie of er een enkele aenhouding tegen een der leden der maatschappijen gepleegd is? Dat men by alle feesten, karnavals en groote kermessen, plegtigheden en stoets-vergaderingen, sints het bestaan der maatschappijen, de gevallen van ongeregeldeheden, straatschenderijen en alle soorten van vroegere baldadigheden opsomt, en zie of die gevallen niet van jaer tot jaer, van dag tot dag verminderen? Zyn dit geene sprekende getuigen dat het beginsel waerop de maatschappijen gevestigd zyn, die verzedelyking in de massa moet te weeg brengen? En kan, wie het ook zyn moge, als hy niet zyn profyt zoek te vinden by het verdierlyken der mindere standen, iemand tegen het bestaan der Werkmans-maatschappijen, eenige ondank gevoelen? Zou men niet veel eer in het verheerlyken van dit beginsel moeten mede werken, in plaats van het te dwarsboomen? En zou gansch de kleine burglary, de stielen en neringen uitmakende: bakkers, winkeliers, schoenmakers, kleermakers, vleeschouwers, enz. enz. niet moeten met de maatschappijen samenspannen, om tot die gewenschte zedelyke betrekkingen te geraken, aen welke gemiszy in vroegere tyden zoo zeer hebben geleden! Moet de staet zelve, moet gansch de magistratuur, regter en wetgever, over eene dergelyke wyziging in het algemeen leven der volksstanden, niet eene soort van innige voldoening gevoelen, by die groote maatschappelyke verzekering welke men den eerbied noemt voor de wetten, den afkeer van het geweld en het inhuldigen der rede?

Indien men dan tegen de aengehaelde feiten, niets dan woorden, maer geene beslissende feiten kan tegenwerpen; indien men die niet gegrond kan weerleggen, noch uit het eene, noch uit het andere doel, dat alle beweringen hier ontrent magteloos zyn, is het dan moeilijck te beslissen of de werkmans vereenigingen het goede of het kwaede stichten? Het goede in de aengehaelde daadzaken, kan niet geloochend worden en het kwade kan men onmogelyk vaststellen, wanneer men, eene regtvaardige staet van zaken wilt voor gansch de bevolking en niet eene maatschappij van eenige uitverkorene, voor wie wetten en regten, tucht en menschheid en openbare zeden, slechts woorden zyn, die zy alleen van kracht maken tegen de verstootelingen, en in den wind slaen, voor zich zelven.

Het wezentlyke «goede» voor alle standen dat tegen de misbruiken van eenige personen oploopt, moet natuerlyk voor degeven die zich onder het beheer dier misbruiken wel bevinden, een onvermydelyk kwaed zyn, mits zy hen de eenige reden onttrukt waarop die misbruiken gevestigd zyn. «Het regt voor allen» en dat dit regt van afzonderlyke personen, eenen maatschappelyken persoon poogt te maken, niet alleen nuttig voor zich zelven.

Zulke kunnen ongetwyfeld in het stichten der werkmans vereenigingen, voor de toekomst der heidensche volksbeschaving waarin wy leven, een onbetwistbaer kwaed zien; zy

moeten ereenen onverbiddelyken vyand in te gemoet komen, die voor de tweede maal in achttien honderd eeuwen de trafikanten der bedrogstelsels, uit den tempel zal jagen, en de zweep in het kamp der filistynen zal rondzwieren!

Zy die het bedrog willen vereeuwigen en willen in het goede der werkmansvereenigingen het kwaed zien, om dat zy de waarheid verloochenen, weten nogtans wel met de woorden van vooruitgang en beschaving te dweepen, en groote schreeuweryen aenteheffen, over al die duerbare vryheden waer aen wy genieten; maer kunnen zy dan het beginsel der werkmansmaatschappijen, die de beschaving, den vooruitgang en de welvaart, die al die schoone in onze grondwet geschreevene vryheden, niet met het woord maer in feit en ten profyten van allen wilt zien verwezentlyken, kunnen zy dan dit beginsel veroordeelen? en tegen die groote volksmasse, van wien den magtigen kop, tot het beseffen van het regt van natuer en menschen open is, de echtheid van eenen toestand bepleiten, waarby dat wet en regt, van hunne magt verliezen in gevolgen men min of meer goud bezit! Dat is onmogelyk.

Immers dat regt is, moet regt zyn voor den kleinen lyk voor den grooten of anders is het regt eene leuring, die niet meer voor doel heeft den kleinen tegen de drukking van den grooten, den grooten tegen het geweld van den kleinen te verdedigen, maer wel om uitsluitelyk de groote te bevoor-deeligen, en op dien voet ware het eene privilege!

Het goede in het volk gesticht door het feit van vereeniging, kan geene tegenkating vinden, als by dit klein getal personen voor wie de welvaart, den vooruitgang en nog meer andere woorden slechts bestaan, naer dat zy gezond of ziek zyn in hunne kas, voor de eenen, naer dat zy min of meer dan vyftig ten honderd van hun kapitaal trekken, voor de anderen. Voor zulke is het woord beschaving, verslaven! verstommen verdierlyken. Voor het volk — door de werkmansvereenigingen vertegenwoordigd — dat eenen regtvaardigen toestand begeert is, dit woord: ontwikkelen, verzedelyken, rust en werk, wet en regt, vorst en vaderland.

Dus, langs welken kant is het goede?

Boekzael der Wevers.

Keeren wy slechts van vier jaren terug, hy die van eene boekzael der Wevers zou gemikt hebben, zou het welligt niet den hynaem van zot betaeld hebben. Vraag het aen die arme werkslaven: wat was dat eene boekzael, wat wilde dat zeggen? hadden zy ooit van iets dergelyks hooren spreken? Zy wisten wel dat 14 uren arbeid, dag uit dag in, voor een winst van 6 a 7 francs in de week, iets lastigs, onuithoudelyk was; zy wisten wel dat, het leven duer, de buik dikwils goldde! dat de meester de gebieder, de wetgever, de podesta! met hen omging, eenigzins min menschelyk als dat men in Rusland omgaet met lyfeigenen; maer dachten zy ooit op verlossing, op verbetering? Ziel en lighaem verslaefd! dachten zy ooit op ontvoogding voor ziel en lighaem. Neen, zy kenden slechts den weg tot het werkhuis en geenen andren! Vier jaren zyn nauw verschenen en van die diepe onwetendheid tot eene boekzael, is den onmeet en onberekenbaren stap door dit volk in den vooruitgang gezet, iets verbazend waerover de ekonomen ryp hebben na te denken.

Vraag hen niet meer wie de mannen zyn die het vaderland vereerd hebben? Welker dapperen aerm eeuwen door, de vremde overmagt wist tot reden te brengen en den verderfelyken invloed van het zuiden over onze grenzen te ketenen. Zy kennen die vaderlandsche bladzyden door roemryke daden vereeuwigd! En het bloed der vlaemsche zonen ontvloden voor het bewaren der dierbare burger vryheden, mag hen heden ook het hart verwaermen, en hen tot krachtdadigheid aanmoedigen, om op het altaer van regt en vaderland, als het gevaer dreigt deszelfs opoffering te evenaren!

De boekzael der Wevers, ingerigt met het doel om de vlaemsche leerzucht meer en meer uit te breiden, en die innige liefde tot de vadergrond, gepaerd aen die onwrikbare moed om hem ongesehonde te bewaren, is uitsluitelyk saemgesteld uit nuttige en zedelyke werken, die de geest buiten alle romantiesche rammelary, verhelderd en verkloekt, aen wezentlyke daadzaken, voor onderzoek en rede vatbaer: Nederlandsche Historie; huiselyke tafereelen van vlaemschen oorsprong; verhandelingen over Maatschappelyke Vraagstukken; Statistieken; Natuerbeschouwingen; pratiesche scheikunde; Vlaensch Theater en vlaemsche Poëzy. Overigens vertellingen en alle soort van lees oefeningen welke de ziel vereedelen en de werkmans zyne waarde leeren kennen, ten einde hem dier slaefche konditien af te trekken, waer onder de yzeren hand van het monster der logen, die de wereld beheerscht, hem op den huidendag nog houdt neergebogen. Dit is het doel dier ongeloofelyken stap: Echt vlaemsch zyn! Vlaemsche tael! en Vlaemschen grond!

Werklieden! streeft voort op de baen van vooruitgang Dat geene tegenkating, dat geene hinderpalen uwen moed verlammen. Uw onderneming is heilig! en uwe regten op ontvoogding onbetwistbaer! Blyft dus getrouw aen de rede, eerbiedigd de wetten in hunne vertegenwoordigers! Toont dat gy weerdig zyt dat men u regt laet wedervaren! Dat gy dit regt slechts begeert als mensch, en niet als overwigt, om tegen uwe onderdrukkers van heden, de wedervraek te beproeven! Dat gy wilt nuttig zyn en niet gevaerlyk; dat gy wilt achting in plaats van vrees inboezemen! Ga voort op dien weg met weldaden bezaid voor de toekomst, en hebt gy nog eenige beproevingen te onderstaen, geenen moed verloren; wy zyn de matroozen van het schip: «de Vereeniging van het Werk!» en trots de storm, en trots de gevaren, werklieden, de oog in 't zeil!!

De Meesterknecht.

In ons artikel over de meesterknechten hebben wy den pligt, diens beambten aangewezen, en thans vinden wy het noodig daer tegen over de misbruiken te doen uitkomen, waervan sommige zich bedienen om stoffelyke en zedelyke begeerten te voldoen, schadelijk voor werklieden en meesters te samen.

Een dier misbruiken welke wy voor af willen aen den dag brengen, omdat meester en meesterknecht er een gelyk aendeel van schuld in hebben, en dat het, de werkmans op de verfoeijlykste wyze het geld uit den zak speelt, hier, om onregtstreeks en gedeeltelyk in de beurs van den meester te blyven en daer gedeeltelyk en regtstreeks in die van den meester gast over te gaen.

Wy willen spreken van eenen afgevrochten arbeid, door den werkmans, ten profyten van de meesterknecht, en voor welke deze, eene zekere som van den bepaelden loon, trots dien arbeid opstrykt.

In sommige etablissementen zyn de voorwaarden tussehen de meester en meesterknecht, als volgt:

1° Dat de meester hem 15 a 20 fr. in de week zou betalen voor vasten loon.

2° En dat hy, de meester gast, voor zyne rekening twee of nog meer meulens, zou doen werken, van welker opbrengsts hy de loon zou ontvangen, om vervolgens de spinder en zyne hulpknechten te betalen, lyk of hy het kan gedaen krygen.

Men hegrypt? De meester betaelt hem dry a vier of vyf francs te weinig op zyn weekgeld, maer hy geeft hem de toestemming om dien te kort aen te vullen, op den aerbeid van een ongelukkig werkmans. Dus de vyf francs of zes of zeven die er achter de betaling van den werkmans overschieten, gaen in den zak van de meester gast, om dat de dagloon van dezen, in den zak des meesters blyft. De vader van familie ziet zich aldus gestroopt zonder dat hy er iet kan tegen inbrengen.

De intrest van den meester gast is van by dit werk de daghuer des werkmans te bedingen en ingevolge, die werkmans ongelukkig en noodwendig is, zal natuerlyk de daghuer minder om minder bedongen worden.

Veronderstellen wy dat de meester gast ten zynen profyte twee meulens heeft werken van 240 spinnen, in het garen ketinge 30, dat wy altyd nemen als middenpunt. Hy zal afleggen op zes werkende dagen 210, by eenige 220 kilogrammen garen; doch nemen wy 200 kilogr. om ten leegsten te blyven, aen 17 centiemen de kilogr., zynde 35 fr. 70 cent., veronderstellen wy dan weder, dat de meesterknecht betaelt: aen de spinder, 2 fr. a 2-50 per dag, nemen wy dit laatste cyfer voor maximum, dus 15 fr. in de week; voor onkosten van hulpknechten: 13 fr., te samen 23 fr.; dus 23 van 35-70 fr. blyft 7-50 fr. voor winst aen den meesterknecht over.

Wie toch, hoe sterk hy met tegenzin, wegens den werkmans beziel is, kan zulke bedriegelyke trafik middelen goedkeuren? En welken meester kan dit misbruik behouden, al ware het hem voordeelg? — 't geen wy betwisten en gaen aentoonen. —

Kan dit onmenschelyk misbruik in een werkhuis blyven bestaan, wanneer het op eenigen eerbied wilt aanspraak maken?

Kan het blyven bestaan in het belang der spaerzaamheid van het gesticht?

Kan het blyven bestaan in het belang der tucht, welke de meesterknecht moet weten te handhaven?

Neen. Het antwoord is kort, maer beslissend. Wy be-wyzen.

Is het regtvaardig dat de werkmans, benevens zyne medegenooten, de loon ontvang betaeld voor den arbeid, door hem, benevens hen afgeleverd? En als men door wat middel het ook zy, er toekome 7 a 8 fr. van dien arbeid af te snoeijen om, den meesterknecht te vergoeden van het geen de meester hem te weinig betaelt, is dat niet spekuleren op de aermoede van den werker? En als dit gebeurt met de toe-

stemming des meesters, is het dan niet vast dat het de meester genoeg bewezen is, hy die beambten te weinig betaelt van de som, gelicht op het zweet van dien arbeid? En als de meester dit aldus regelt met kennis van zaken is hy het hydan zelf niet, die op de armoede van den werker spekuleert en deze slinks van de som ontvremd, genomen door de meester-gast? Dus kan de eigenaar van een nyverheids-gesticht, dit gesticht en zich zelf eerbiedigen of doen eerbiedigen, wanneer hy zulke onmenschelyke teleurstellingen laet gebeuren???

Is het misbruik, aen den geest van spaerzaamheid in een nyverheids-gesticht voordeelig?

Welk is den toestand van den meesterknecht in een dusdanigen staet van zaken? Kan hy wel de vereischten vervullen, hem door zyn ambt opgeleidt? Kan hy gewetens vol beantwoorden aen den dienst van het gesticht en derhalve de belangen des meesters voorstaan? Dat is niet mogelyk. Hy kan van den werkman dit geld niet in zynen zak steken zonder in veel andere dingen onregtveerdig te handelen, wegens de meesters zelven. Nemen wy enkel in beginsel aen dat een meesterknecht die van den arbeidsloon 7 francs opneemt, niet zou wyken voor 2 of 3 fr. meer: kan hy het doen, hy zal niet wachten. De twee, dry, of meer francs, komen dan van regte lyn uit den zak van den meester. — Wy bewyzen alweer. —

Wanneer de werkman garen 30 maekt zal de meester-gast gelyk gezeid is, 7 tot 8 fr. in de beurs steken; maer wat gebeurt er? Als men op andere meulens 30 zal spinnen, zal hy als 't zyn kan, op deze door hem geëxploiteert N° 26 en somtyds 25 splinnen, dus een verschillig van vyf nummers.

Als N° 30, betaeld 17 c. zal 26 betalen 15 c.; de meester zal dus 2 centiemen meer betalen als den tarief, en in den verkoop den prys verleen van N° 30 tot 26. Of te wel zyn gewoensels zullen zwaerder wegen en by gevolg voor de zelfde pryzen in den verkoop, een zekere som van grondstoffen verliezen.

Misschien zal men het bestaan van zulke feiten betwyfelen, en ze poogen te weerleggen door dit onnoozel en gewoonlyke woorden: « hebben wy onze oogen by ons niet, en weten wy niet wat wy doen (?) het garen wordt geproefd en nagezien, hoe wilt gy dan dat wy op dien voet bedrogen worden. » Niet te ras, Mynheeren, wy antwoorden dat in veel gevallen, de oogen elders zyn als daer waer dat zy zyn moeten, en om dit te bewyzen zullen wy hierover in een ander artikel verhandelen: wy zouden voor heden te ver uitloopen.

Is dit voorzeid misbruik niet schadeloos voor de orde en de tucht van het etablissement? Wy stellen vast, en het is zeer verstaenbaer, dat de meester-gast in dergelyken toestand geplaetst, voor orde en tucht, een nutteloos beambte is. Hy kan geen zedelyk ontzag hebben, hy moet slap zyn, en zwygen langs den eenen kant, soms brutaal zyn langs den anderen; er is geen middenpunt.

Welke moet dan onvermydelyk zyn gedrag zyn? Wanneer hy gehouden is te zwygen, is het hem ook belet van te zien, en om niet te zien, en om te zwygen, men maekt zich uit den weg; men houdt zich bezig met blekskens te ploeyen of leerkens te snyden, of tanden van wielkens te tellen, als hy door klerken of meesters gezien wordt, en als hy het gatschoon heeft, en van niemand de *scheut* moet vreezen, dan legt hy zich achter de staende as te ronken in konkurentie met de machienen — (zeggen wy al gauw: men moet niet denken dat wy hier van Maertelare spreken uit de Chartreuse) Wanneer het dan gebeure dat, zulke meesterknechten voor het geringsteden eenen werkman tegen den kop stoet — noch eerbied noch ontzag tusschen beide zynde, — krygt hy van dezen een weinig vleijend woord, en daer altyd, gebrek aen rede, met het misbruik gepaerd gaen, beantwoordt de meester-gast met brutaliteit: dus de twee uitkanten te samen.

Moet op dien voet het etablissement niet eene wezentlyke schade ondergaen? weinig oppassing in het werk, by gevolg werk dat onvoldoende is! Afwezen van orde en tucht en by gevolg gebrek aen eerbied en bezorgdheid.

Wilt de meester den uitslag van dit misbruik nagaan, en er de belangrykheid van berekenen, aldra zal hy gevoelen hoe zeer hy op zyn eigen rug klopt.

Het Opzigt der Stoomtuigen.

Herhaelde malen hebben wy gevraagd op welke eene wyze, het toezigt der Stoomketels en Machienen gedaen wordt. Wy hebben gevraagd of het niet gevoegelyk zou wezen van de verslagen der inspecteurs hier omtrent, openbaer te maken en derhalve, de ongelukken tenemaal onmogelyk te maken, — wy zeggen onmogelyk en niet zonder reden, want al de rampen sints kort voorgevallen zyn aen de zorgeloosheid en aen het gebrek aen opzigt toe te wyten. —

Waerom zouden die genen die in de nyverheids gestichten den arbeid verrigten en vandaer aen de gevaren blootgesteld zyn, niet mogen openbaerlyk verzekerd worden op den goe-

den of slechten staet der werktuigen van verdelging? of is het bestaan van den werkman misschien voor niets gerekend? Is zyn leven niet zoo eel als dit van eenen ryken? Heeft den staet geen belang in de verzekering van die talryke bevolking, dat men verachtelyk en onbeschaemd genoeg « de kleinen » noemt?

Een ieder is overtuigd dat de inspectie over de Stoomtuigen niet gepast verrigt wordt; dat de ogzigers, meer dan gedoogzaam zyn, en dat zy veel meer hangen aen de goeden dag van den nyveraer, dan aen den schreeuwende pligt, die zy uit een doel van menschheid zouden dienen onbevreesd en oubdwingen na te komen.

En dan nog, zy, die met dit opzigt gelast zyn, zouden zy niet om hun eigen geweten gerust te stellen, alle verantwoordelykheid in die schrikkelijke rampgevallen van zich moeten afkeeren? Of moeten zy, als de ongelukken plaets hebben, slechts de dekmantel zyn, om welwillende rapporten aen het ministerie over te maken, ten einde de verantwoordelykheid der meesters van de gestrengheid der wetten en regters, los te maken! dan is dit opzigt slechts voor de friem, en tot oogverblinding ingesteld, maer niet tot het vermyden der gebeurtenissen, gelyk dit alreede menig keer heeft plaets genomen.

Over eenigen tyd hebben wy gevraagd « of er niet eens na te zien was by den heer Planché op de Visschery. Wy konnen het gene men ons over dit gesticht, aengaende den stoomketel, aenbrengt, niet verzekeren; doch indien het waer is dat de ketel in eenen dusdanigen toestand is, om vrees voor ongelukken in te boezemen, zou onze vraag dan zoo onbillyk geweest zyn, om die, van wege het opzigt, zoo lichtzinnig te zien verwerpen?

En wat zou het hooger opzigt, van de zorgeloosheid zyner onderhoopige beambten zeggen, wanneer het, te weten kwame dat men hier in Gent, nyverheids werkhuizen vindt, alwaer de vuermaker aen den meester een antwoord geeft, die het yskoud zweet op het aengezigt doet komen!

De meester van dit gesticht — dat wy voor den oogenblik niet zullen noemen, doch de naem niet zullen sparen als 't noodig is — de meester berisptte de werkman om dat deze eenigzins dronken was, en het was waer; maer de werkman gaf hem tot antwoord: « Ik weet het Mynheer, doch wanneer ik niet zat ben durf ik, aen de ketel niet staan. »

Wat zegt men van dit antwoord, dat een zoo schrikkelijk voorteken in zich draegt? Zou het dringend zyn dat de ogzigers der stoomtuigen zich eens verroeren? Zou het dringend zyn, dat men tegen de woede van die Vesuvius der nyverheid, eenige radikale maatregelen neme, die de openbare veiligheid tegen de gruwelen eener ontploffing waerborge? Of te wel zal dit opzigt het dilemma volgen der genen die beweren dat men: DE NYVERHEID GEENE PALEN mag stellen!!?

De Fabrickanten.

Er zyn geene middelen die niet in het werk gesteld worden om de Werkmans Maetschappijen tegen te gaen: katholyken en liberalen, — liberalen vooral, die in alle maetschappelyke kwestien, zeer hoog vliegen in woorden; het bannier van vooruitgang en beschaving ontploeyen, en het volk zat maken aen ydele hoop, waarvan niets overblyft als blague en teleurstelling, — katholyken en liberalen, zeggen wy, vereenigingen van kapitalen en byzondere personen, laten het zich aen geene moeite te kort, om elk het zyne, tot het vernietigen dezer eenige ware en nuttige instelling by te brengen. En toch te vergeefs; het gebouw, der solidariteit onder de lydende, versterkt alle dagen. Alle dagen gaen de oogen meer en meer open, en ziet men de noodwendigheid, meer en meer, onwedersprekelyk, om eens en vooral eenen kloeken wil aen den dag te leggen; ja, die trots het lyden, trots den dwang voor ziel en lichaam, trots alle vervolgingen, het doel nagaet waerop de maetschappijen zich steunen: Ontvoogding voor den geest en loon voor het werk!

De heeren fabrickanten der associatie hebben immers niets verwaerloosd, om al wat eenigen invloed heeft, in hunnen stryd tegen de Werkmans-Vereenigingen, langs hunnen kant te krygen. Zy hebben voor zich geheel den liberalen aenhang van de *Journal de Gand* — wie is dat? zy moeten het maer weten — zy hebben knikkebollen in het gemeente bestuur, in provincialen raed en wetgevende kamers. Zy hebben in hunnen cirkel van nyverheid — gelukkig tegenhansel van den *Cerkel van Mulhouse* — ?? advokaten en zaekwaarnemers; diep denkende neuswyzen; overleeveraers van het « corps franc »; patrioten van het jaer 1830; wiens kas nog een nypend geurke van het miljoen Merlin uitlaet; den invloed van het goud en veel meer nog die van hunne eigene *suffisance*. Zy bezitten al die verscheidene middelen ter onderdrukking en uitroeijing van dit eenvoudig gedacht van associatie. Sints dry volle jaren is dit magtig

laboratorium tot het onteenige van dit enkel lighaem dat men de Werkmans-Vereeniging noemt, aen den arbeid. Zy hebben het aen alle graden van warmte onderworpen; zy hebben het gekneed, in een gedrukt, van lucht beroofd, aen regen en wind, aen sneeuw en ys blootgesteld, en helaes! armzalige chimisten en alchimisten! het lighaem is geheel gebleven, geen enkel zonnestofke heeft zynen samenghang verflauwd; maer wel van dag tot dag versterkt.

Waer zyn hunne twee honderd duizend francs en duizende daerby, welke zy gestort hebben, en waarmede zy de vesting van het *Werkverbond* gingen aanranden en verpletten? Waer zyn hun proefballons van omkoopingen, dat zy, zoo gemakkelijk geloofden? Dit alles heeft schipbreuk geleden tegen de stevigheid der gedachte van vooruitgang en ontvoogding: Harde les voor de aanbidders van het kapitaal, waeraen zy zich zouden dienen te onderwyzen, indien de schrabzucht der *exploitans* van het volk kon onderwezen worden.

En nogtans welke waren de wapenen, die de maetschappijen tot hunne verdediging tegen over al die middelen van verdelging, kon daerstellen? Zy hadden niets, bezaten niets, dan het gemeenschap van lyden, van ramp en ellende, van besmettingen en sterften. Blootgesteld aen dagelyksche noodwendigheden, den honger uilde tusschen de naekte muren; geene kleeding, geen bed om het hoofd op neer te rusten: een weinig strooi, overdekte het geraemte van dit nuttig en onmisbaer wezen, dat men den werkman noemt; van hem die de paleizen bouwt, de aerde beploegt, de rykste stoffen vervaerdigt, de schatten in een land doet samenvloeyen; die de zeeën doorkruist; die door zynen arbeid aen den schoot des aerdbols, het kostbare metael ontleent, het fyn gesteente, en onder zyn forsigen arm het staal en het yzer doet buigen en schreeuwen; die de legers vormt, en lyf en have ter verdediging van eigendom en familie, van troon en kroon, te panden stelt! welke dan waren de wapenen waarmede de maetschappijen zich verdedigen konden? Zy hadden er geen, geen ander dan de eenvoudige waarheid! Tegen de waarheid, de onverbiddelelike waarheid, zyn al de middelen waarvan onze vervolgers zich bediend hebben, krachteloos geweest en zy alleen, onwrikbaer in het goede, dat zy beoogt, heeft het gebouw der vereeniging, ongeschonden en overwinnend tegen de onzedelyke bestorming der gunstelingen van het gouden kalf regt gehouden.

Doch! werklieden, zyn wy ten einde onzer pynen, en mogen wy thans een weinig uitrusten? Mogen wy insluimen? Neen de vyand staet nog altyd regt, en zyne voorposten laten ons van tyd tot tyd eenen bal voorby het oor passeren, die ons alruis-schen toeroept: Schildwacht pas op!

Neen de stryd is niet gedaen. De baetzucht is uitvinding-ryk, en thans dat de gewaende zwakheid in den handel, tot het heraenvangen van nieuwe middelen eenigzins gunstig schynt, zien wy alweder het vuur vernieuwen en hooren wy de ketenen rammelen, die zy u toebereiden.

Deze week heeft de heer Ottevaere, de man der twee centiemkens minder; den uitvoerder der hooge werkzaamheden van de « VRYE KATOENERY » het eerste schoot gelost. Voortaan heeft hy de maetschappij de stempel van verwerping op get voorhoofd geslegen. By hem zullen er geene draeidjens meer gemaakt worden als door werklieden die, broeders, vrouwen en kinderen verraden, en zich aen de machien neêrleggen, op dat die industriël, hun den voet op den nek zou kunnen zetten, tot zy genade roepen.

De heer Ottevaere is thans begonnen met aen zyne werklieden te verbieden van den penning voor het inleggeld der week rond te halen, en zynen meesterknecht, als men dat alweer, ongelukkig genoeg, meesterknecht moet noemen — is belast met het uitvoeren van voormeld dekreet!

Arme Erweetsoep! waerachtig!... maer toch vrienden pas op: achter hem zyn er nog die met dergelyke maatregelen zullen vooruitkomen! Als de wolven rond de kudde draeijen, het order woord is: niet te slapen!

STADS-NIEUWS

Is de bottermerkt buiten de Brugsche poort?

Is de Broodpegel gemaakt voor de bakkers der voorgeborgten lyk voor de stad? Waerby kom het dan dat Cornelis, den eenigsten bakker is buiten de Brugsche poort, die er zich stipt aen gedragt; en dat op tyd en stond, aengeduit door de reglementen van politie, en waerom kunnen de anderen er niet aen gedragen zoo als hy? Is dat zulke eene kunst dan?

Vaderlandschen Schreeuw!

VAN

REFEREIN.

Geknielt, ô vaedren! op uw graven,
De hand ten hemel, zweeren wy:
Den dood veeler, den dood der braven,
Dan slaverny!

Is 't waerheid dat der vryheid luister
Reeds tanen zou in 't vaderland;
Dat men in dreigende onweersduister
Het rammelen van boeijen hoort,
Uitheemsche boeijen, 't land beschoren
Waer 't slagveld ligt der Gulden Sporen?
Ha! kon dit zyn, dan sloegen we allen,
(Het dapper voorgeslacht nog waerd,) —
By 't doordrend- dood-of-vryheid-schallen,
De hand aen vueroer en aen zwaerd.
En oud en jong ten trots der jaren,
Zag m' aen het hoofd dier leeuwenschen.
Kieze elders 't volk een vreemde keten,
In plaets van eigen-heerschappy;
Zy, die zich-zelfen dus vergeten,
Zyn ryp voor schande en slaverny!
Wy, fiere en kloeke Noordertelgen,
Wy zyn en blyven vrye Belgen!

Nog heugen wy de groote daden
Dier burgerhelden, klein in tal,
Vermeld in 's lands historiebladen
Naest 's vyands diepen schandeval.
Ous bruiet en ziedt in zwelende aderen
Het bloed, het vrye bloed der vaderen.

De Coninck, Breydel, Artevelde,
Doorluchtige zoons van 't vaderland,
Die 't juk, waerin men Vlaendren knelde,
Afruket met verwoede hand,
Hoort d'eed, tot u omhoog gedreven: —
Wy blyven vry! — zoo niet, wy sneven!

't Jaer dertig zag den hand verbreken
Van 't pas vereenigd Nederland;
Maer haet en veete zyn geweken,
De broedermia komt weêr tot stand.
Dies juichen wy, en zyn Bataven
En Belgen onafscheidbre braven.

Nog ligt de handel hier aen teugels
Gedreven met het broederoord;
Maer haest onplooit hy vrye vleugels,
En snelt, verrukt, van Zuid tot Noord,
Van Noord tot Zuid, en zaeit de zaden
Van vrede en welvaert langs zyn padeu.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 20 tot den 26 December 1860.

Disiré Van Bouchaute, 24 j., z. b., Brussel, met Marie Rons, 26 j., z. b., Yperstraet. — Robert Simpson, 26 j., z. b., Twa elf kamerstraet, met Joanna Van Leueourt, 21 j., z. b., Dok. — Ferdinand Cruyt, 43 j., timmerman, Stoppelstraet, met Ursula Cornelis, 43 j., keukenmeid, Majorlynsstraet. — Leopold Bogaerd, 28 j., vuermaker, k. Kuiperstraet, met Eulodie Demuyter, 24 j., strykster, id. — Theodoor Van Eylen, 50 j., steenkapper, Keizerstraet, met Marie Colman, 27 j., dienstmeid, Zonnestr. — Karel Verschraegen, 50 j., schilder, Tinnenpotstr. met Marie Lottens, 56 j., fabriekw., id. — Pieter Deschuyter, 25 jaren, wever, Bagatellastr. met Virginie Vranx, 24 j., fabriekw., id.

Geboorten van den 22 tot den 28 December.

Mannelyk geslacht . . . 41) Totaal 87.
Vrouwelyk geslacht . . . 46)

Sterfgevallen van den 22 tot den 28 December.

Jan Bergmans, 57 j., vleeschouwer, Rasphuistr. — Antonius Baeijens, 55 j., dagl., Bagatellastr. — Livinus Bracke, 60 j., id., Berouw. — Lucia D'Huighelaere, 59 j., dagl., Herodeszak. — Maria Moortier, 25 j., h. Dewinne, Byloke. — Livinus Vercauteren, 59 j., hovenier, Sterrestraet. — Johanna Debleye, 80 j., wed. D'hoosche, Vrydagm. — Bernardus Dubose, 65 j., z. b., Coupure. — Rosalia De Coninck, 25 j., dienstm., Zilverstr. — Joseph Legiest, 58 j., kuiper, Antwerpsepoort. — Jan Roelens, 55 j., spekslagter, korte Dagsstege. — Rosalie Laeremans, 55 j., z. b., Mcl naerstr. — Moriaerly, 47 j., Yperstraet. — Maria Debroe, 66 j., z. b., Prilingt. — Sophie Laroy, 55 j., h. Brabander, Kerkstraet. — Louise De Somers, 28 j., h. Remens, Phoenixstr. — Karoline Yserhey, 49 j., h. Devlieger, Vrouwst. — Pieter De Groot, 67 j., z. b., Brugschepoort. — Pieter Van Driessche, 61 j., schilder, Kalvarieberg. — Judocus Venden Bergh, 68 j., dagl., Zilverstr. — Antonia Van Zuyl, h. Van Lierde, 61 j., Belgradestr. — August Denhaeze, 65 j., dagl., Noordkaei. — Agneet Verbrugge, h. Spierinck, 52 j., Hovenierstr. — Maria Vanderhaeghe, h. Van Hecke, 45 j., Sint-Hubertstr. — Constance Duytschaever, 44 j., z. b., Stalstr. — Cornelis Bruggemans, 65 j., herbergier, Achterlei. — Francis-

kus Aandamme, 23 j., z. b., Brugschep. — Thomas Roels, 46 j., bakker, Priesterstraet. Marie Simoens, 55 j., dienstmeid, Noorbkaci. — Lodewyk Van den Noort, 42 j., dagl., Muidekaci. — Theresia Manette, huisvr. Schrepin, 44 j., Oodshuushamme-ken. — Maria De Wilde, 81 j., begyne, groot begynhof. — Isidoor Stols, 75 j., z. b., brugschepoort. — Karolina Beekman, 40 f., dienstmeid, Krnistr. — Maria Doosterlink, 29 j., religie-euse, Korte Vloettestraet. — Joanne Doos, 58 j., toezichtster der bodedienst van Geut, Brugschestraet. — Marin pleisers, 76 j., z. b., Byloke. — Adolf Mechelynek, 27 j., Roterdreef 54 Kinderen onder de 9 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	14 december.	28 december.
Witte tarwe	24 9 a —	— a —
Roode id.	24 19 a —	23 55 a —
Rogge	15 66 a —	16 7 a —
Geerst	— a —	— a —
Boekweit	— a —	15 50 a —
Haver	10 40 a —	10 77 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 50 a —	10 — a —
Boter, per kilo.	2 50 a 2 55	2 15 a 2 52
Eijeren, de 26	1 09 a 2 —	1 81 a 1 91

BROODZETTING.

Van den 28, om in te gaen den 30 december.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 52
1 Kilo rogge.	» 0 22

DENDERMONDE.

	17 december.	24 december.
Lynolie p. 157 l. fr.	90 24 a 90 70	90 70 a 90 70
Koolzaedolie	119 73 a —	120 63 a 121 54
Kempolie	— a —	107 5 a —
Lynkoek, 1215 kil.	553 60 a 544 64	544 67 a 562 81
Koolzaedkoeken	— a —	226 76 a —
Kempkoeken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	22 67 a 27 21	21 67 a 27 21
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	22 47 a —	22 47 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Inl. Tarwe 150 l.	50 57 a 55 57	29 47 a 56 57
Inl. rogge 150 l.	17 25 a 19 4	18 14 a 19 95

KORTRYK.

	17 december.	24 december.
Per hektoliter.		
Witte tarwe	19 66 a 25 52	20 — a 24 66
Roode tarwe	18 — a 19 52	20 66 a 22 —
Rogge	12 52 a 15 83	14 66 a 15 —
Haver	8 — a 10 83	7 52 a 10 52
Boter per 1/2 kilo	1 50 a 1 59	1 26 a 1 65
Eijeren per 25	1 81 a 2 26	2 71 a 2 55
Aerdappels 100 kil.	9 25 a 9 —	9 25 a 9 50
Koolzaedolie 105 kil.	54 — a 54 5	55 — a 55 5
Lynolie, de 105 kil.	42 — a —	41 — a 42 —
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkoek. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

GEERAERDSBERGEN.

	17 december.	24 december.
Per 100 kilos.		
Tarwe	50 — a —	50 — a —
Mastelein	25 — a —	25 — a —
Rogge	19 — a —	19 — a —
Haver	19 — a —	21 — a —
Boonen	20 — a —	10 50 a —
Aerdappels	10 — a —	10 — a —
Ruw vlas	— a —	— a —
Boter (5 kil.)	650 a —	7 20 a —

ANNONCEN.

BERIGT.

Op Zondag aenstaende, des avonds om 6 ure, in den Estaminet St. Jacobs, kleine Botermerkt, by Pieter Kohn, zal er eene fraeije Vertooning plaets hebben van

NATUERKUNDE.

Onder het bestuer van M. VANDENHOVEN en Ce

Het eerste deel dezès Tooneels zal beginnen met de

nieuwste en schoonste toer van natuerkunde zoo als men er nooit heeft gezien, zonder eenig werktuig. Al de werktui- gen zullen alleenlyk bestaan uit diegene die ons zullen toe- vertrouwd worden door de personen die ons met huone tegenwoordigheid willen vereeren.

Het tweede deel door den vermaerden heer ANTOINE, die op de trapeze twee-en-dertig verschillende posen zal uitvoeren.

PRYZEN DER PLAETSEN.

1^e Plaets 40 centim.; 2^e Plaets 30 centim.; 3^e Plaets 15 cent

Ville de Florence.

By D'ANVERS, St. Amandstraet, n° 10, by St. Pietersplein, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maken dat hy op Zondag 6 January 1861, eene HESP zal laten verspelen met de Teerlingen, den inleg is 25 centiemen per man, waer voor men EEN LITER BIER KRYGT.

INSCHRYVING VOOR ZIEKEBEURS.

By DE CLERC, in de Dry Zwaentjens, bniten de Brug- schepoort, schryft men in voor de Ziekebeurs aldaer geves- tigd op eersten Zondag van January 1861, van 3 tot 5 ure namiddag, en vervolgens alle eerste Zondagen der volgende maenden op zelfde uer, Elk zegge het voorts.

P. DE LOOR,

DANSMEESTER.

Maekt aen het publiek bekend dat hy alle Zondagen, van 9 ure 's morgens tot 's middags 1 uer, en 's Maendags van 5 tot 9 uer, lessen geeft van Dansen, zoo als: Contredansen, Polkas, Walsen, Schotisch, Polka Mazurka, Redowas, Lan- cier Americain, Varzoviana, le Prince Impérial, les Mousque- taires, le Quadrille Russe, in de herberg den Duyts, regtover Sint-Jacobskerk, te Gent.

N. B. — De heeren en Damen die begeeren in hun huis geleerd te worden brieven franco.

BERIGT.

In den Estaminet de Kroone op den Reep, n° 38, by J. B. Couché, zal er alle Zondagen eenen Prys gegeven wor- den aen den genen die het aangenaemste zal Zingen. Te beginnen van Zondag 23 December 1860, van 7 tot 10 uren 's avonds. Zeg het voort.

BERIGT.

De Heeren Geraerd Speliers en Van Mulders, hebben de eer het publiek te verwittigen dat zy alle Zondagen LESSEN zullen geven, in de Algemeene Wapenhandel, in het lokaal La Bonne Espérance, Kleine Vleeschhuissteeg, n° 3, by Ch. Van Audenaerde.

Elk zegge het Voords.

BERIGT.

De Maetschappy der Huisschilders, is van Lokaal verandert. Heden is zy gevestigd op den Reep, in den Estami- net: DE KROON. Al de genen die er willen deel van nemen, als Leden, zyn verzocht van zich te komen aangeven, alle laatste Zondagen van ieder Maend, om dry ure namiddag, of om 8 uren des avonds, onverschillig op welke andere dagen. De Voorzitter, MASSIN.

BERIGT.

In den Estaminet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te bekomen alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

HENRI ZELGER,

KOOPHANDELAER IN WYNEN EN LIKEUREN, IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN.

Bordeaux, Champagne, Rhy, Moselle, Oporto, Xères, Madera, Sherry, Fransche, fine Champagne, oude Cognac, Marmande, Rhum van Jamaika, Annas-Rhum, Olyf-Olie, Maegden Olie van Aix en Provence, Olie van Nice, enz.

Brabanddam, n° 10, te Gent.

FABRIQUE DE PIANOS.

C. VITS,

RUE ST.-JEAN, A GAND.

On trouvera dans ses Magasins de beaux et bons Pianos français des meilleurs Facteurs de Paris, ainsi que de sa fabrique, à des prix qui défient toute concurrence, par leur modicité. Pianos d'occasion de 200 a 500 francs. Tous ces instruments sont garantis et à l'épreuve.

Location et Echange.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoor, 27.